

Sygn. akt IV KK 371/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K. S.**,

skazanego za czyn z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw.

z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 października 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 31 maja 2019 r., sygn. akt VI K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego
kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 31 maja 2019 r., sygn. akt VI K (...), K. S. został uznany za winnego: czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt II); czynu z art. 204 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za który wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt III); czynu z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i

przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. 2021, poz. 1119), za który wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt IV); czynu z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1-3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j. Dz. U. 2020, poz. 2094 ze zm.) oraz art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1-3 i art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., za który wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt V); czynu z art. z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1-3 i art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, za który wymierzono mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt VI). Kary jednostkowe zostały połączone i wymierzono K. S. jako karę łączną karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 500 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych (pkt VIII). Jednocześnie K. S. został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. (pkt I) i czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 189a § 1 k.k. (pkt VII).

Po rozpoznaniu apelacji m.in. prokuratora i obrońcy K. S., Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 29 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do K. S. w ten sposób, że przyjął, że korzyść majątkowa osiągnięta z przestępstwa przypisanego skazanemu w pkt II wyroku Sądu I instancji wyniosła 150.000 złotych (pkt I.1.a) i orzekł przepadek równowartości tej korzyści majątkowej (pkt I.2.a.), zamienił w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego skazanemu w pkt III wyroku Sądu I instancji art. 12 k.k. na art. 12 § 1 k.k. (pkt I.3.), utrzymując zaskarżony wyrok w mocy w pozostałym zakresie (pkt II).

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Wniosek ten nie został szerzej uzasadniony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W treści przepisu art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazano przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Jednak w orzecznictwie słuszenie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Mając na względzie powyższe ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z kasacją obrońcy skazanego K. S., jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego K. S. od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 października 2020 r.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.